

faste denne Lovordning af Theatrets Forhold og lade Sagen afgjøre hvert Aar gennem Finantsloven. — Det ærede Medlem, der sidst talte, omtalte Theaterbygningen. Det forekommer mig, at det vilde være usforvarligt, ifald vi gavede noget omhelst Bidrag til at nedrive den Bygning, som er opført med saa stor Bekostning ved Forstud af Statsmidler, og opføre en ny. Jeg kan finde mig i, at den Bygning, som er paabegyndt, bliver fuldendt, thi jeg hører ogsaa til dem, der mene, at det er vigtigt at blive staaende paa Halvveien; men saa sandt som der har foreligget en fornuftig Plan for Theaterbygningen, hvad jeg dog maa antage — og det er forresten ogsaa bekiendt, at der har foreligget en Plan ialfald til Bygningens Fuldførelse — saasandt mener jeg, at denne Bekostning maatte kunne dækkes ved et lignende Laan som det, der tidligere blev ydet til den Deel af Theatrets Ombygning, som allerede har fundet Sted. Men at vi skulde bidrage til at nedrive denne Bygning, fordi den tager sig mindre godt ud efter Byens Leilighed, det er Noget, som forekommer mig at være aldeles usforvarligt. Skulde dette Skjønhedshensyn for den kjøbenhavnske Madses Udseende gjøre sig i den Grad gjældende, at man af den Grund fremkommer med et Forslag om at skaffe en ny Theaterbygning, da er Ingen nærmere til at have den dermed forbundne Bekostning end Kjøbenhavn selv. Jeg troer, at alle de Hensyn, der skildes Theatret, saaledes som vi nu have faaet det overleveret, og saaledes som vi efter min Mening i nogen Tid blive nødsagede til at finde os i i dette Forhold, kunne blive tilfredsstillende ogsaa med Hensyn til Bygningen paa den af mig omtalte Maade. Jeg skal forøvrigt ogsaa give det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) Ret i, at dette er et Spørgsmaal, som ikke burde indblandes i Spørgsmaalet om Theatrets economiske Stilling i andre Henseender. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at tilraade, at vi ende denne Sag ved at nægte den Overgang til anden Behandling.

L. Larsen: Jeg har faaet det Indtryk af det forelagte Lovforslag og navnlig

ved at følge Nigsdagens Forhandlinger om denne Sag i sidste Samling, ligesom ogsaa tildeels ved at erfare lidt af Stemningen her i Tinget, at det vil være et meget vanskeligt Spørgsmaal at bringe igjennem Folkethinget. Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at forlange Videt i denne Sag, er for det Første, at jeg særlig for mit Bedkommende som nyt Medlem kunde ønske at klare mit Standpunkt overfor denne Sag, som jo egentlig i og for sig er et af de — man kan gjerne sige — brændende Spørgsmaal, der lade sig tilsyne i vort politiske Liv, og som endog i den senere Tid har vist sig næsten som et brugbart Agitationsmiddel paa Valgtribuner. Jeg skal dernæst, forinden jeg gaaer til nogen yderligere Forklaring, sige kort og godt, at jeg egentlig hører til Theatrets Venner og til dem, der ønske, at det skal bestaae i Fremtiden som en Statsinstitution. Skjøndt Grundene, hvorfor Theatret i Fremtiden med Nytte for Folket kunde bestaae som Statsinstitution, ved tidligere Forhandlinger ere fremførte saa godt og med saa stor Dygtighed og Eftertryk, at det ikke er mig muligt yderligere at paavise Theatrets Betydning som national Dannelsesanstalt, saa kan jeg dog ikke undlade at tale et Par Ord navnlig om Skuespillets Betydning for Folkelivet i Almindelighed og Folkets Dannelses, og skjøndt det maaskee ligger lidt udenfor den egentlige Forhandlingsorden, saa antager jeg dog ikke, at Noget vil tage det fortrydeligt op. Med Hensyn til Skuespil i Almindelighed er det bekiendt, at det er en Sag, som efterhaanden har udviklet sig hos saa at sige alle kultiverede Folkeslag; men Skuespillets Betydning for Folkelivet maa efter min Opfattelse siges at være forskellig. Det kan nu for det Første betragtes blot som Fornøielse, blot som Morfab; man gaaer til Skuespillet blot for at more sig, og man gaaer fra Forestillingen eller Skuespillet med den Tanke, at man har moret sig. Der er imidlertid en anden Betydning, som Skuespillet har, det er overfor Folkelivet i Almindelighed. Der er da for det Første det, at Skuespillet repræsenterer en særlig Kunst, og at Theatret kan betragtes som Arnestedet for en kunstnerisk Uddannelse; men den væsentligste Betydning, som jeg for